Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXI. Warszawa, 16 maja 1939 r. Nr 17.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Dział Finansowy.

Dział Dróg Kołowych.

OBWIESZCZENIA.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

88.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 kwietnia 1939 r. o wyodrębnieniu odcinków sygnałowych z odcinków drogowych w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych w Toruniu i Poznaniu.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych w Toruniu i w Poznaniu sprawy należące do zakresu działania odcinków sygnałowych wyodrębnia się z odcinków drogowych i tworzy się osobne odcinki sygnałowe.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1939 r. Z tym dniem traci moc obowiązującą postanowienie § 1 ust. (4) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 20 sierpnia 1938 r. o organizacji jednostek służbowych podległych oddziałom drogowym kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. nr 60, poz. 489).

Nr O. Org. 142-6/39 r.

89.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 kwietnia 1939 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianach w przepisach o dodatkach służbowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" na niektórych stanowiskach służby wykonawczej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. nr 4, poz. 24) zarządzam co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1937 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatkach służbowych pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." na niektórych stanowiskach służby wykonawczej (Dz. Urz. M. K. nr 68, poz. 587) w brzmieniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 stycznia 1939 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. Urz. M. K. nr 1, poz. 2) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 ust. (1) w tabeli w numerze porządkowym 23a w rubryce 2 — skreśla się wyrazy „i mechanik", a w rubryce 4 — liczbę „1.00" i wstawia się w rubryce 4 — liczbę „2.50";

2) w § 1 ust. (1) w tabeli po numerze porządkowym 23a wstawia się w rubryce 1 — numer porządkowy „23b", w rubryce 2 — wyrazy „mechanik stacyjnych drukarek biletowych" i w rubryce 4 — liczbę „2.00".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1939 r.

Nr P. 6.-62/15/39.

90.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1939 r. o ogłaszaniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji obwieszczeń ciał doradczych Ministra (Ministerstwa) Komunikacji.

Niniejszym zarządzam:

W przepisach o wydawaniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. nr 68, poz. 348) w § 3 po ust. (3) wprowadza się nowy ustęp „(3a)" o brzmieniu następującym:

„W dziale Ogólnym i Osobowym ogłasza się również w oddzielnych rozdziałach obwieszczenia ciał doradczych Ministra (Ministerstwa) Komunikacji. (np. obwieszczenia Komisji Normalizacyjnej M. K.).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 106-4/39.

91.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 maja 1939 r. nr 37 o numerowaniu przepisów, regulaminów i instrukcji wydawanych jako broszury.

Powołując się na § 14 ust. (4) przepisów o wydawaniu Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. nr 68, poz. 348), Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości, że obowiązującą w dziale komunikacji numerację przepisów, regulaminów i instrukcji służbowych zawiera katalog wydany według stanu z dnia 1 stycznia 1939 r. nakładem Instytutu Wydawniczego „Biblioteka Polska" jako kolejny nr 12 Biblioteki Kolejarza.

Zgodnie z § 4 pkt. 14) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 marca 1933 r.

(Dz. Urz. M. K. nr 7, poz. 59) oznaczanie wszelkich przepisów (regulaminów, instrukcji itp.), które mają ukazać się jako osobne wydawnictwa (broszury, książki) należy do Wydziału Organizacyjnego Departamentu Ogólnego Ministerstwa Komunikacji (telefon nr 8-70-17).

Nr O. Org. 107-1/39.

DZIAŁ FINANSOWY.

92.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 maja 1939 r. o opłatach stemplowych od umów najmu lokali, zawieranych przez przedsiębiorstwo „P. K. P." z pracownikami kolejowymi.

Ministerstwo Komunikacji na podstawie decyzyj Ministerstwa Skarbu zwalnia dyrekcje od obowiązku prowadzenia **księgi ewidencyjnej** opłat stemplowych i **rejestru uiszczeń** na poczet opłat stemplowych (§ 16 i.s.u. — Instrukcji z dnia 21 grudnia 1932 r. wydanej przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe — Monitor Polski nr 21, poz. 28 z dn. 26 stycznia 1933 r.), oraz od **wydawania decyzyj na osobnych pismach** ściśle w myśl § 12 i.s.u.

Ministerstwo Komunikacji ustala zarazem następujący tryb postępowania przy wymiarze i uiszczaniu opłat stemplowych od umów najmu mieszkań z pracownikami przedsiębiorstwa P. K. P.:

1) Zgodnie z § 39 p. 1 instrukcji biurowej nr A. 3 oryginały umów o najem mieszkań skarbowych przechowuje oddział drogowy, który umowy te zawarł.

2) Umowy o najem mieszkań skarbowych należy sporządzać w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i:

a) jeżeli lokatorowi likwiduje uposażenie (wynagrodzenie) biuro finansowe to oddział drogowy jeden egzemplarz umowy zatrzymuje u siebie, a drugi przesyła do macierzystej jednostki służbowej pracownika celem doręczenia mu jej za pokwitowaniem i jednocześnie zawiadamia pisemnie wydział drogowy (dział budynków) oraz biuro finansowe (dział likwidacji uposażeń) o zawarciu umowy, podając jej niezbędne dane z wyszczególnieniem wysokości komornego i opłaty stemplowej, celem przeprowadzenia przez wydział drogowy zmian w ewidencji lokali i kontroli komornego, a przez biuro finansowe dokonania potrąceń oraz kontroli komornego i opłaty stemplowej;

b) jeżeli lokatorowi likwiduje uposażenie (wynagrodzenie) jednostka służbowa wykonawcza to oddział drogowy jeden egzemplarz umowy zatrzymuje u siebie, a drugi przesyła do macierzystej jednostki służbowej pracownika, która po odnotowaniu w karcie uposażenia (wynagrodzenia) wysokości komornego i opłaty stemplowej wręcza mu tę umowę za pokwitowaniem.

Oddział drogowy zawiadamia zarazem pisemnie wydział drogowy i biuro finansowe w sposób wskazany w p. 2 a).

3) Obydwa egzemplarze umowy oprócz zastrzeżenia „wszelkie opłaty stemplowe od niniejszej umowy ponosi p. . . . ." powinny posiadać zaświadczenie „opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (§ 12 i. s. u.) . . . . 19 . . r.".

W związku z tym nie należy wydawać oddzielnych decyzyj o wymiarze opłaty stemplowej przewidzianych w § 12 w związku z § 10 i. s. u.

4) Potrącenia z tytułu komornego i opłat stemplowych wpisuje się w oddzielnych rubrykach arkuszy likwidacyjnych, względnie kart uposażenia (wynagrodzenia) i analogicznie w listach wypłaty uposażenia (wynagrodzenia) zaliczając je na odpowiednie konta.

5) Dyrekcja i oddziały nie prowadzą księgi ewidencyjnej i rejestru uiszczeń na poczet opłat stemplowych od umów najmu, które to księgi i rejestry przewidziane są w § 16 i. s. u.

Nie należy również sporządzać wykazów (wyciągów) opłat stemplowych z list wypłaty uposażenia (wynagrodzenia).

6) Delegatom władz skarbowych, którzy dokonują kontroli opłat stemplowych od umów najmu mieszkań skarbowych, dyrekcja (oddział) przedkłada do wglądu umowy, arkusze likwidacyjne względnie karty uposażenia (wynagrodzenia), bądź też odnośne listy wypłat.

Nr F. R. II. 16/13/39.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

93.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 lutego 1939 r. o opłatach za badanie techniczne obcych pojazdów mechanicznych wjeżdżających na obszar Państwa Polskiego.

Na podstawie § 19 ust. (3) rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr 85, poz. 616) zarządzam co następuje:

§ 1. Wjeżdżające na obszar Państwa Polskiego pojazdy mechaniczne, zarejestrowane za granicą lub na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, mogą być poddane badaniu technicznemu, zarządzeniem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Za takie badanie będzie pobierana opłata w wysokości ustanowionej przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 2. Opłata za badanie techniczne nie będzie pobierana od pojazdów mechanicznych wymienionych w § 1, jeśli obce państwo albo Wolne Miasto Gdańsk, w którym pojazd mechaniczny jest zarejestrowany, nie pobiera opłat za badanie techniczne pojazdów mechanicznych zarejestrowanych w Państwie Polskim.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr DR-141-1/2.

94.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 kwietnia 1939 r. o obowiązujących normach i przepisach dotyczących właściwości metod badania materiałów i metod budowy nawierzchni drogowych.

Ministerstwo Komunikacji poleca stosować przy ocenie własności i badaniach materiałów oraz budowie nawierzchni drogowych następujące normy i przepisy:

I. Materiały kamienne.

1. Nomenklatura i wymiary materiałów kamiennych do celów drogowych — obowiązuje norma Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-350.
2. Krawężniki kamienne — obowiązuje norma Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-351.
3. Kruszywo — obowiązuje norma Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-352.
4. Sprawdzanie wymiarów materiałów kamiennych — obowiązuje norma Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-353.

II. Lepiszcza bitumiczne.

a) Asfalty drogowe:

1. Normy własności asfaltów drogowych— obowiązuje norma Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/P-1021.
2. Pobieranie próbek i metody badań asfaltów drogowych — obowiązują normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, wydane w r. 1937 pod tytułem „Przetwory naftowe, ich właściwości i normalne metody badań", a w szczególności: PN/P-201; P-211; P-212; P-214; P-216; P-221; P-222; P-223; P-273; P-274;

b) Smoły drogowe zwykłe, stabilizowane i smoły płynne. Normy własności i metody badań. Obowiązują normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/C-501 (rewizja z grudnia 1937 r.).

Nr DB-26d/1/5-37.

OBWIESZCZENIA.

Zawiadomienie.

Wprowadzone do użytku służbowego w urzędach podległych Ministrowi Komunikacji Tymczasowe Przepisy Szczegółowe M. K. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach, nr Z. 7, znajdują się w sprzedaży, w cenie 5 zł za egzemplarz, w Administracji Wydawnictw Min. Komunikacji, przy ul. Chałubińskiego 4.

Sprostowanie.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 21 listopada 1938 r. ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji nr 71, poz. 551, na str. 1005, w szpalcie lewej, w wierszu dwunastym od góry zamiast cyfry „10)" ma być „9b)".

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój nr 27, tel. 552-00 wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój nr 123, II p. tel. 8,26.28. Konto czekowe PKO nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 107356. 16.V.39. 8550.